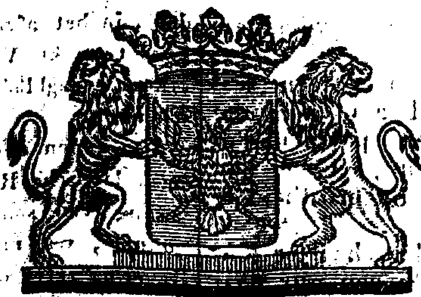
A. 1836. N°. 86.

ARNHEMSCHE COURANT.

Dingsdag den 19 Julij.

FRANKFORT, den 16den Julij.

Berigten uit Weenen, van den 9den dezer, behelzen het volgende: Z. M. de Koning van Napels is bij voortduring bezig met de merkwaardigheden van Weenen in oogenschouw te nemen, en tevens ook de plaatsen van openbare vermakelijkheden te bezoeken. In den voormiddag van den 8sten, heeft hij, op de Simmeringsche heide, eene manoeuvre der artillerie bijgewoond en vervolgens de militaire inrigtingen te Weenen bezigtigd. Den 7den heeft de hooge gast de Augustijner kerk bezocht, waar hij zich de Loretto kapel, in welke de harten der afgestorvene leden van de Keizerlijke familie bewaard worden, heeft laten openen. Omtrent het vertrek des Konings, gelijk in 't algemeen omtrent zijne plannen is niets met zekerheid te vernemen, ofschoon de geruchten van een voorgenomene echtverbintenis stand houden. — Zijne Doorl. de Hertog van Brunswijk, die de militaire oefeningen ge... woont, zal, denkt men, nog eenigen tijd te Weenen vertoeven. Hij heeft menigvuldige conferentien met den prins van Metternich. Men zegt, dat er over eenen voorwaardelijken troonsafstand van zijnen broeder gehandeld wordt.

— De Turksche courant van den 21sten Junij deelt het besluit nopens het ontslag van den reis-effendi mede; het is van den volgenden inhoud: »Naardien Zijne Hoogheid de Sultan heeft goedgevonden, de waardigheid van minister van buitenlandsche zaken aan eenen anderen staatsambtenaar op te dragen, heeft hoogstdezelve een kabinetsschrijven van den volgenden inhoud aan den grootvizier gegeven uit te vaardigen. Mijn vizier! De hoogstgewigtige post van minister van buitenlandsche zaken vereischt, dat een ieder, wien dit ambt toevertrouwd werd, bestendig werkzaam zij. Daar nu de tegenwoordige minister van buitenlandsche zaken, Hadschi Akif Effendi, wegens zwakke gezondheid tegens zijne ambtsbezigheden niet meer bestand is, zoo heb ik goedgevonden, denzelven te ontslaan en aan den gewezen Kaimakam *Ahmed Chuluszi* deze waardigheid op te dragen. Ik gelast u dienvolgens, den genoemden *Ahmed Chuluszi* pacha aan onze hooge Porte to bestellen en hem het ambt van minister van buitenlandsche zaken benevens de waardigheid van Muschid te doen aanvaarden. Vermaan hem, dat hij, dagelijks aan dag bij onze hooge Porte verschijnende, in het middelpunt van zijne bediening bewind voere, en aan alle wetten, instellingen en verordeningen van ons rijk onvoorwaardelijke gehoorzaamheid bewijze! Aan *Akif-Effendi* zult gij als uitgediend ambtenaar uit de schatkist van de militairen van linie een maandelijksch pensioen van tien duizend ghurusch (piasters) aanwijzen, opdat hij Allah bidde voor het behoud van ons leven en van onze heerlijkheid. De Almagtige strekke aan ons tegin Zijnen zegen! — *In den naam van den waren Profeet.*

— Berigten uit Konstantinopel van den 24sten Junij behelzen over het ontslag van den bovengenoemden minister, op verlangen van lord *Ponsonby*, nader de volgende opmerkingen. Het aanzien van de Porte ontvangt daardoor in allen gevalle een nieuwe slag. Niemand zou voor weinige jaren zulk eene toegeefelijkheid hebben kunnen droomen. Men meent intusschen, dat de nieuwbenoemde reis effendi lord *Ponsonby* wel onaangenamer zou kunnen zijn, dan *Akif-Effendi*. Men beweert namelijk, dat de tegenwoordige reis effendi volstrekt tegen eene aansluiting met Engeland is, en met den Russischen gezant op eenen zeer vertrouwelijken voet staat.

— Een der dagbladen meldt, dat de in Zwitserland in hechtenis genomene Duitsche vlugteling *Schuler*, president van het »Jonge Duitschland" was, en als zoodanig den naam van *Robert* droeg. Er schijnen gewigtige papieren bij hem gevonden te zijn, welke bijzonderheden behelzen over een ver uitgestrekt komplot, volgens hetwelk het Jonge Duitschland, het Jonge Polen, het Jonge Italie, het Jonge Frankrijk en het Jonge Zwitserland tot een Jong Europa zouden zijn versmolten.

— De Koning van Beijeren heeft een besluit ter bevordering van het onderwijs in de toonkunst genomen. De aanhef daarvan luidt aldus: »Daar reeds onder krachtdadige medewerking van eenige overheden zoo wel, als bijzondere personen, de ontwakende zucht voor toonkunst en muzikaliste vorming op verscheidene plaatsen en gunstigen invloed op de volkszeden en inzonderheid op de zedelijke rigting van de jeugd des lands begint uit te oefenen, zoo is het de levendigste wensch van Zijne Majesteit, dat overal door eene gepaste bevordering, zonder dwang, en naar de plaatselijke gewoonten en neigingen, alsmede naar de voorhandene middelen geregeld, deze zucht voor de muzijk, inzonderheid voor kerk- en metamelijk volks gezang, behouden, opgewekt en ondersteund worde." Daarop volgen een aantal voorschriften voor de overheden der politie en der scholen, alsmede voor de schoolmeesters. De met aanleg en neiging voor de muzijk begaafde schoolkinderen van beiderlei kunne zullen wekelijks een paar malen bijzonder, kosteloos onderwijs in 't gezang en zelfs in blaas- en snaar-instrumenten ontvangen. Bijzonder aangenaam zal het den Koning ook wezen, wanneer de schoolmeesters de meest bekwame leerlingen op zon- en feest-dagen tot oefeningen vereenigen.

ZWITSERLAND, den 6den Julij.

In de vorige week heeft de Fransche gezant, de heer *de Montebello* namens de Fransche regering, mondelijk de verklaring gedaan, dat hij de maatregelen, door Bern ten aanzien van het katholijke Jura genomen, niet met onverschilligheid kon aanzien en dezelve moest beschouwen als eene schending der bepalingen, waarop Frankrijk in 1814 het landstreek aan Zwitserland afstond. Binnen tweemaal vierentwintig uren moest de regering van Bern te kennen geven, of zij in die besluiten wilde volharden of niet; in het eerste geval zou Frankrijk het Jura onverwijld met troepen laten bezetten. Zoo lange onverwachte en ongewone taal kon niet anders dan den grootsten indruk maken. Nog op denzelfden dag vergaderde de regeringsraad, en werd door denzelven, na langdurige beraadslaging, goedgevonden om toe te geven. Ten gevolge hiervan werd daags daarna in den grooten raad daartoe een voorstel gedaan en in eene geheime zitting ook aangenomen. Het besluit is nu zoo, dat het kanton Bern zich verpligt, om in alle zaken, die tot de kerkelijke belangen zijner katholijke ingezetenen betrekking hebben, niets zonder voorafgaand overleg met den Paus vast te stellen of te veranderen. Men kan ligt denken, welken indruk zulk een gedrag der radicale Berners op geheel Zwitserland maken moet.

Zurich 9 Julij. Het besluit van den grooten raad van Bern, om zonder toestemming van den Paus geene verandering in den toestand der Prantrutsche katholijken te maken, heeft in Zwitserland, behalve bij de partij der ultramontanen, overal een onaangenamen indruk gemaakt.

Bazel 9 Julij. Gisteren zijn vier Duitschers van Bern hier doorgekomen, om naar Belfort gebragt te worden. — Heden morgen om half vijf uur is de heer *Schuler*, begeleid door eenen landjager, naar Bern vervoerd geworden. Een der in hechtenis genomene handwerkslieden volgde te voet; de overigen zullen mede van daag of morgen naar Bern gebragt worden.

— De *Zurichsche Republikein* zegt ten opzigte van het bovengemelde besluit van den grooten raad van Bern: Zoodanige schande kan de Aar niemer uitwasschen. Elendiger heeft nog geen vestings-kommandant (zonder de minste verdediging) de aan hem toevertrouwde vesting overgegeven en verlaten. De oude trotsche aristocraten van Bern zouden zich never tot den laatsten man toe opgeofferd hebben, dan zulk eene behandeling te ondergaan.

LONDEN, den 13den Julij.

Gisteren avond heeft men zich in het huis der lords hoofdzakelijk met het in comité overwegen van de bill, strekkende ter verwisseling of aflossing van de tienden in Engeland en Wallis, onledig gehouden. Een aantal clausulen van bewuste bill hebben echter bij die gelegenheid, op het voorstel van lord *Ellenborough*, min of meer belangrijke wijzigingen ondergaan.

De tweede lezing van de bill, betrekkelijk het afschaffen der gevangenzetting voor schulden, welke echter tevens eene betere wijze van invordering derzelven zal behelzen, is eergisteren in dit zelfde huis, op een amendement te dien einde door den hertog *van Wellington* voorgedragen, met 46 tegen 22 stemmen, tot over drie weken verschoven. Uit hoofde gezegde bill echter uit niet minder dan honderd vier en zeventig clausulen bestaat en de prorogatie van het parlement allerwaarschijnlijkst in de eerste of tweede week van Augustus zal plaats vinden, is het genoegzaam zeker, dat de verdere behandeling van dezen maatregel, door den lord kanselier ontworpen en in dit huis ingebragt, even als het voorgaande jaar, nogmaals tot eene volgende bijeenkomst van het parlement zal moeten uitgesteld worden.

Z. K. H. de prins *van Oranje*, wiens vertrek uit deze hoofdstad eene week uitgesteld is, heeft Zaturdag, vergezeld van zijne beide zonen, aan een aantal leden van de koninklijke familie een afscheidsbezoek gegeven. Maandag avond hebben gemelde koninklijke prinsen met HH. MM. op het oude paleis, te Kew, het diner gehouden.

Zr. Ms. gezamenlijke ministers hebben gisteren namiddag, even als Zaturdag, aan het bureau van buitenlandsche zaken eenen kabinetsraad gehouden, welke hen ruim twee uren in beraadslaging heeft doen zijn. Aan hetzelfde bureau heeft in deze laatste dagen de Fransche gevolmagtigde afgezant aan ons hof met den burggraaf *Palmerston* langdurige en herhaalde conferentien gehad.

Eene deputatie uit het comité van Spaansch Amerikaansche bondhouders is in deze hoofdstad heeft gisteren namiddag met onzen minister van buitenlandsche zaken een mondgesprek gehouden, ten einde de medewerking van het britsch ministerie van Zr. Ms. gouvernement te verzoeken ten gunste der leeningen ten laste van de Zuid-Amerikaansche staten, waarvan het bedrag de achterstallige intressen er onder begrepen, reeds 25 millioen p. st. beloopt.

De vreesselijke hagel en donderstorm, welke gisteren acht dagen voor sommige gedeelten dezer hoofdstad zoo vermeldend geweest is, heeft, luidens ingekomen berigten uit andere Engelsche graafschappen, ook in meer andere plaatsen aan de te veld staande gewassen eene onberekenbare schade veroorzaakt.

PARIJS, den 14den Julij.

Men vindt heden in eenige dagbladen het berigt, dat er tot eene echtverbindtenis van den hertog van Orleans met de dochter van den aartshertog *Karel* van Oostenrijk zou besloten zijn.

— De staatsinkomsten van Frankrijk over de eerste zes maanden van 1836 zijn aanmerkelijk hooger, dan die over dezelfde maanden van 1834 en 1835, namelijk 23,458,000 fr. hooger dan in 1834 en 11,803,000 hooger dan in 1835.

— De Koning heeft van Z. M. den Koning der Nederlanden eenen brief van gelukwensching wegens de bewaring van Zr. Ms. leven ontvangen. Deze brief is den Koning eergisteren door den generaal baron *Fagel*, buitengewoon gezant en gevolmagtigd minister van Z. M. den Koning der Nederlanden ...

Dergelijke brieven van gelukwensching zijn ook van den Keizer van

Oostenrijk, van den Koning van Engeland en van andere souvereinen ingekomen.

— Het *Journal de Paris* zegt: « Eenige morgenbladen vragen wat men gelooven moet van een gisteren te Parijs loopend gerucht, dat daags te voren te Neuilly een nieuwe aanslag op den persoon des Konings was geschied. Het geval is geheel en al verdicht, en men kan er niets anders in zien, dan een nieuwe poging om ongerustheid te verwekken.»

Andere bladen behelzen omtrent die zaak het volgend verhaal: « Koning *Lodewijk Philippus* gaat gewoonlijk 's nachts om een uur naar bed. Maandag op dien stond, toen Z. M. zich ter rust zou begeven, hoorde men boven in het kasteel van « moord en houdt den moordenaar" schreeuwen. Alles kwam op de been; de wacht vat de wapens op, de oppassers vliegen naar de deuren van de koninklijke kamer; de Koning zelve, zijn leven bedreigd achtende, grijpt de pistolen, die alle avonden op zijne nachttafel liggen, en drukt onwillekeurig den trekker van een derzelve. Door den slag stijgt de wanorde ten top. De deur van de kamer wordt met geweld opengestooten, en de ontstelten zien van weerszijden is alsem en, toen men bespeurde, dat er noch gevaar noch vijand was. Spoedig vernam men, dat zeker bediende, die vroeg het licht op het kasteel moet zorgen en 's avonds met het hoofd vol van het proces van [illegible] een zware nachtmerrie had gekregen, gedurende welke hij den Koning door een moordenaar had bedreigd gezien. Zijn geschreeuw was nu zeer natuurlijk te verklaren. Een ieder begaf zich vervolgens te bed. Doch men zegt, dat de Koning en de Koningin zoodanig zijn ontroerd geworden, dat de daardoor veroorzaakte ongesteldheid nog niet voorbij is." Zoodanig is het verhaal, voor welks naauwkeurigheid men echter niet instaat.

— De jongste berigten van het leger in Afrika melden, dat de troepen van *Abd el Kader* zich niet meer laten zien.

Sommige bladen behelzen berigten, volgens welke de Admiraal *Hugon* zich tegen de Turksche vloot, die te Tunis troepen aan wal wilde zetten, zoude verzet hebben. Er zoude een gevecht uit zijn ontstaan, hetwelk met de verstrooijing van de Turksche vloot zou geëindigd zijn. Zekere berigten heeft men daaromtrent niet, en de ministeriele bladen melden er tot heden niets van.

AMSTERDAM, den 17den Julij.

Beurs van den 16den Julij.

De omzettingen ter beurs waren heden niet noemenswaardig, en alle effekten, zoo wel binnenlandsche als vreemde, hebben zich op hun standpunt van gisteren geheel staande gehouden.

De tijdingen uit Spanje behelzen het vertrek der Koningin naar *la Granja* en ernstige onlusten welke te Figueras zouden zijn uitgebroken; eerstgenoemde tijding wordt zeer in twijfel getrokken. Van het leger zijn geene bijzondere tijdingen ontvangen.

Blijvende prijzen ten 4½ uur.

Holland. 2½ pCt. 56⅝ a $\frac{7}{16}$ 5 pCt. 103¼ a $\frac{3}{16}$; kansbiljetten 24$\frac{11}{16}$ à ¾. Oude syndicaat 98$\frac{3}{16}$ a ⅛; 3½ pCt. 81¾ à 82; handelmaatschappij 182½ à 183.

Spanje. Ardoins 40⅞ a $\frac{15}{16}$; groote stukken 40⅞; Passive 12⅝ à ¾.

Effecten-Societeit van 17 Julij.

Het Spaansche gouvernement heeft, door uitgifte van Bons, eenig geld gekregen; de verkiezingen zijn nog al gunstig voor de zaak der koningin; het vertrek naar *la Granja* wordt ook heden gemeld; doch te Madrid heeft dit besluit geen genoegen verwekt; van het leger niets nieuws van belang.

In Ardoins was eenige affaire tot de noteering van gisteren 40⅞ $\frac{15}{16}$. Onze 2½ pCt. meerder geoffereerd en eenige postjes à 56$\frac{7}{16}$ en ½ gedaan.

Mengelwerk.

Vorst of Koning Leopold?

Dezer dagen ontwaarden wij in zeker dagblad, dat het bij zijne schrijvers geen behagen vond, dat in sommige Hollandsche nieuwspapieren LEOPOLD Koning van *Belgie* werd genaamd. Inderdaad de beantwoording van deze aanmerking is van zeer teederen aard. Indien wij toch heden den titel van Koning, dien men soms, bij toeval, aan vorst LEOPOLD toekent, willen verdedigen, of voor het minst de dwaasheid zullen trachten aan te toonen, om zich over deze zaak te ergeren, en zich zulke onbeteekenende kleinigheden aan te trekken, dan zal men ons wel zeer spoedig den naam van Belgisch-gezinden nageven. Vooral zullen zij dit doen, die er op uit zijn, om overal vrienden van LEOPOLD of van *Belgie* te ontdekken, of om onze bedoelingen in het hatelijkst daglicht te stellen. Doch wij achten ons verheven boven dergelijke ongerijmde en lasterlijke beschuldigingen; wij verachten dezelve. En gebruik makende van de vrijheid der drukpers, die de grondwet ons heeft toegekend, leggen wij onbewimpeld ons gevoelen bloot, ons weinig bekreunende over de hevige aanvallen van sommigen, over de hatelijke aantijgingen of toespelingen van dezen. Wij zijn in de eerste plaats aan ons geweten verantwoording schuldig, en daar wij innig overtuigd zijn, dat wij het goede willen, dat zuivere vaderlandsliefde onze pen bestuurt, zoo moge men vrij ons beschimpen en belasteren; dit zal ons niet ontmoedigen, noch ons het stilzwijgen opleggen, omdat wij de welvaart van ons dierbaar Vaderland beoogen; en wij ons, tot verzekering derzelve, weinig laten gelegen liggen aan het oordeel van enkelen.

Doch ter zake trelende, moeten wij dadelijk opmerken, dat vorst LEOPOLD zich in het bezit van *Belgie*, van een groot deel van *Limburg* en *Luxemburg*, bevindt; dat zijne onderdanen de vrije Scheldevaart genieten; dat zij voorlopig ontslagen zijn van de betaling der halfjarige renten in de Nederlandsche Staatsschuld; dat Vorst LEOPOLD door alle Mogendheden als Koning van *Belgie* is erkend; dat hij met schier geheel *Europa* in vriendschap en vrede leeft; dat zijne gezanten bij de vreemde hoven worden toegelaten, en dat deze, op hunne beurt gezanten naar *Brussel* afzenden; dat hij al de voordeelen, aan het koningschap verbonden, in het afvallig *Belgie* geniet; en dat hij alle de voordeelen, daaraan verknocht, trekt. Vorst LEOPOLD zal er zich dus bijzonder weinig om bekreunen, of sommige dagbladen in *Oud-Nederland* hem nog niet den titel van Koning willen schenken.

Van eenen anderen kant is het eene onbetwistbare waarheid, dat de Oud-Nederlandsche Regering zich herhaaldelijk bereid verklaard heeft, om, bij de vervulling van sommige voorwaarden, LEOPOLD als Koning te erkennen, en wij zonnen, wij mogen derhalve niet aarzelen den weg te volgen, werwaarts de Regering zelve ons heeft geleerd. Voorts is het eene onwaarheid, dat die bladen, welke door zeker weekblad met den titel van *beste* bedoeld worden, nooit aan LEOPOLD den titel van *Koning* hebben geschonken. Dikwerf hebben wij, tot onze verwondering, in die bladen het tegendeel opgemerkt. Maar het is er daarom verre af, dat wij de vaderlandsliefde van de schrijvers dier bladen zouden betwijfelen. Doch menigmalen kan het niet anders, of, ter verduidelijking van het begrip eener nieuwstijding, is het noodzakelijk, om LEOPOLD door den naam van *Koning* te doen voorafgaan.

Maar als men de zaak wel beschouwt, wat doet zij dan ook af? De groote vraag is hier: willen wij inderdaad den vrede en de scheiding van *Belgie*, of, heeft men in den laatsten tijd daarvan geheel en al afgezien, en de hoop om tot zulk eene gewenschte uitkomst te geraken opgegeven? Willen wij ... vrede en scheiding, — en het tegendeel zou moeielijk, zoo niet onmogelijk vol te houden zijn, — waarom zouden wij dan aarzelen LEOPOLD als Koning van *Belgie* te beschouwen? Wij behoorden verheugd te zijn, dat de regering van dat afvallige land zekere vastheid verkregen had, zoo dat er hoop bestaan kon, dat de later met hetzelve te treffen schikkingen, eenmaal tot stand gebragt, voortdurend stipt en heilig zullen worden nagekomen en opgevolgd. Wij behoorden verheugd te wezen, dat *Belgie* sedert 1830 door binnenlandsche partijzucht niet van een gescheurd is geworden, daar wij in dat geval van al de schatten, die wij van hetzelve te vorderen hebben, voor altijd verstoken zouden blijven. Waarom zouden wij den man niet erkennen, door wiens verheffing op den Belgischen troon, op welke slechte grondslagen derzelve ook moge gevestigd zijn, het verder mogelijk geworden is, om tot eene schikking met *Belgie* te geraken, ten minste veel meer, dan indien men verpligt ware geweest zich met een aantal hoofden van uiteenloopende denkwijze te verstaan? Waren ook de mogendheden niet te vreden toen LEOPOLD den troon beklom, omdat zij daardoor de hoop erlangden, dat *Belgie* niet den twistappel van geheel *Europa* worden zou? Hebben zij zich niet gehaast, hem als zoodanig te erkennen. Waren zij er niet over voldaan, dat geen driftige menigte, geene revolutionaire woelgeesten de teugels van het bewind in *Belgie* in handen kregen? En waarom zouden wij dan eene gebeurtenis, die voor de sluiting van den vrede, voor de erkenning van de algeheele scheiding van *Belgie* heilrijke gevolgen beloofde en voortdurend belooft, niet mogen erkennen, onze tevredenheid deswege moeten verbergen?

Eindelijk houden wij het daarvoor, dat, wanneer onze zaak zou moeten gered worden door het niet plaatsen van het woordje Koning voor LEOPOLD, het er met dezelve al zeer slecht zoude uitzien. Wat ons betreft, aan zulke onbeduidende kleingeestigheden hechten wij zeer weinig.

Mogt deze of gene, die zich geërgerd mogt hebben, dat het *Koning* LEOPOLD soms onze pen ontsnapt is, ons later op hetzelfde ongeval betrappen, dan vragen wij hem vooraf verschooning. Wij doen dit niet, omdat wij in dien titel iets stuitends zouden vinden, maar alleen vermits wij tot zelfs de ligtgeraaktheid van sommigen gaarne willen ontzien. Mogt men echter onze goede bedoelingen steeds blijven miskennen, dan onderwerpen wij onze bestrijders slechts deze enkele vraag: Wie zijn eigenlijk Belgisch-gezind? Zij, die, sedert den afval van *Belgie*, in 1830, onophoudelijk er op aangedrongen hebben, om van onze afvallige en ondankbare landgenooten geheel en al te worden afgescheiden, en die, sedert dien tijd, op de verkrijging van den vrede hebben aangedrongen, met het oogmerk, om de voordeelen, waarvan eene vijftienjarige vereeniging en begunstiging van *Belgie Oud-Nederland* verstoken had, te vermeerderen; of wel zij, die de scheiding en den vrede bestrijden, en daarbij het geheime doel schijnen te beoogen, om *Oud Nederland* weder met alle die nadeelen te overstelpen, welke hetzelve gedurende de vereeniging heeft moeten verduren; terwijl diezelfde lieden welligt van de verijdeling der pogingen, om tot eene eindschikking en eene afscheiding te geraken, de bevordering van hun eigen belang verwachten?

Chateaubriand's Wereldbeschouwing.

(Medegedeeld.)

Thou call to mind his cov'nant: day and night,
Seed-time and harvest, heat and hoary frost,
Shall hold their course, till fire purge all things new,
Both heaven and earth, ...

MILTON was over het midden des levens, ... zangster het *verloren paradijs* legt, aan den rand des grafs stelt CHATEAUBRIAND den dichter en het werk, in die talrijke reeks van meesterstukken, welke zijnen naam onsterfelijkheid waarborgt. Er bestaat overeenkomst tusschen MILTON en CHATEAUBRIAND, niet in karakter, maar in lotgevallen. MILTON zag den droom zijner manbelijke jaren, het gemeenebest in *Engeland*, vervliegen en zich oplossen in het nieuw bevestigde koningschap; CHATEAUBRIAND, die geen koningschap zonder erfelijkheid aanneemt, zal de wereld verlaten, het spoor bijster geworden door de omwentelingen, welke hij zoo ijverig naar wortel, stam en vruchten poogde na te vorschen, gelijk mede door de troons-herstellingen, welke hij, onwetend, zelf hielp te niet te doen. MILTONS republikeinsche ziel, genezen van den waan, dat er volmaaktheid in het staatkundige is, zonk als het ware weg in de geheimen van de schepping, den val, en de verlossing. CHATEAUBRIAND's trouwhartige twijfelingen, zijn verdwenen voor een duister leedgevoel, een zoeken naar het gesternte der hoop, beide even eerbiedwaardig, en geheel zins geschikt

tot wettiging van de aanduiding daarvan eens Duitschen schrijvers, die spreekt van de guichelarijen van den femelenden CHATEAUBRIAND." Niets ligter dan met zulk een woord den staf te breken over een' schrijver, wien eene natie van dertig millioen menschen eert en bemint; niets gemakkelijker dan zwakheden in CHATEAUBRIAND te ontdekken, maar zij worden verre overtroffen door de schoonheden van zijn genie. Om daarin eenigzins in te dringen leze men de volgende beschouwingen over menschen, tijden en omwentelingen, aan zijne pen ontvloeid ter gelegenheid van zijne vertolking van het meesterstuk der Engelsche poezij.

« Ga terug (roept hij uit)! Vraag wat er geworden is, van die schitterende, dadenrijke eeuwen, waarin SHAKSPEARE en MILTON, HENDRIK VIII en ELIZABETH, CROMWELL en ORANJE, PITT en BURKE geleefd hebben. Dat alles heeft uit! Groote eigenschappen en middelmatige talenten, liefde en haat, geluk en jammer, verdrukkers en verdrukten, scherpregters en slagtoffers, Koningen en volken — alles slaapt in denzelfden schoot des doods, in hetzelfde stof. En wat is er zelfs van het genie, dat krachtigste van leven ter aarde, overgebleven? Eene schaduw der vervlodene dagen, niet meer verblijf over eigen aanwezen! Door hoe vele omwentelingen zijn wij niet doorgeworsteld, om den rand van eene nieuwe te bereiken, die zich verder zal uitbreiden dan elke vroegere, dieper dalende in den afgrond, het nageslacht in haren draaikolk wegslepende. Ik zag nog het parlement in al zijne magt; welk lot moge voor hetzelve bestemd zijn? Ik heb *Engeland* gezien nog in den schoot der oude zeden; overal afzonderlijk gelegen kerken met hunnen toren en hun kerkhof; enge straten, dalen met grazende kudden, parken, kasteelen, steden, weinig wouds, weinig vogelen-gezang, eene koele lucht, van de zee toewaaijende. Hier bevonden zich geenszins, zoo als in de velden van *Andalusië*, alwaar ik oude Christenen en jonge minnenden vond, bouwvallen van Moorsche pracht onder aloëstruiken en palmboomen; geene Romeinsche landsdouwen wier eenvalligheid steeds van nieuws af toelacht; geen zon noch golfslag, die het voorgebergte verlicht en omspoelt, waarop PLATO zijne leerlingen onderwees, dat *Sunium*, waar mij de grilligheid leerde, dat MINERVA's tempel in weduwstaat verkeert: dit alles was 't hier niet, en toch was mij *Engeland*; omgeven door zijne schepen, bedekt met zijne kudden, fier op zijne groote mannen, een bekoorlijk punt der aarde. Thans is het anders; de dalen zijn verduisterd door den walm der smidsen en groeven, de wegen in ijzeren sporen veranderd: in stede van de MILTON's en SHAKSPEARE's ziet men allerwege stoomketels; *Oxford* en *Cambridge*, kweekhoven der wetenschappen, alwaar de lauwer des roems frisch opschoot, zijn thans mede een buit der vernietiging, beginnen reeds een verlaten voorkomen te krijgen; derzelver gothische kapellen maken een' naargeestigen indruk; vergeten liggen in derzelver cellen de marmeren jaarboeken van gevallen volken; puinhoopen bewaren puinhoopen! — De maatschappij kan, zoo als zij thans bestaat, niet lang bestaan; hoe meer kennis de massa's verkrijgen, zoo veel te zekerder zullen zij de geheime wond ontdekken, die sedert het begin aan de maatschappelijke orde knaagt en de eenige oorzaak van al 't leed onder de volken is. De al te groote ongelijkheid van stand en vermogen kan geduld worden, zoo lang aan de eene zijde de onwetendheid, aan de andere een kunstig zamengestelde staatsvorm ter bescherming bestaat. Zoodra echter eens die ongelijkheid door allen opgemerkt wordt, is hier ook rasch het doodvonnis uitgesproken. De ontwikkeling van stoffelijke krachten zal den arbeid des geestes bevorderlijk [illegible], eenmaal, door stoom, ijzer en telegraphen geene afstanden meer, zoo zullen niet slechts de goederen, maar ook de denkbeelden met de snelheid des bliksems de verafgelegenste oorden bereiken. Wanneer nu ook de volken hunne vooroordeelen afleggen en naar éénheid streven, wanneer de verouderde denkbeelden van overmagt en veroveringsdrift geheel te loor zullen gaan, — waar is dan nog een middel, om de maatschappij tot de versleten beginselen terug te brengen? Het Fransche Koningdom was het oudste in *Europa*; de spruiten zullen den stam niet lang overleven! Wanneer zal de dag aanbreken, dat men een steunpunt zal vinden? Wanneer zal de maatschappij, die tot dus verre uit eene verzameling van huisgezinnen bestond, die van den haard des landmans tot den haard des Vorsten reikte, naar een, heden nog onbekend, meer aan de natuur verwant, stelsel op nieuw gevormd worden, en wel naar denkbeelden en door middelen, die eerst nog geboren moeten worden? Dat weet slechts Hij, die alles weet. Wie zal de tegenkanting der hartstogten berekenen, de botsingen der ijdelheden, de afwijkingen van de paden der geschiedenis? Één oorlog, één forsche geest ten troon, de minste onvoorziene gebeurtenis — wat niet al kan de volken stutten en doen ineenzakken en terugslaan? Meer dan eens zal de dood de geslachten wegmaaijen, het [illegible] in de gemoederen blusschen, eene doodsche stilte verbreiden, alvorens het oogenblik [illegible] zal [illegible], zoo als een weinig sneeuw, in den nacht gevallen, het gedruisch van eene groote stad verdooft. — De mangel aan veerkrachtige menschen, de zeldzaamheid aan bekwame [illegible], de ontaarding en nietigheid der karakters, die te menigwerf, vreemd aan de eer, slechts aan het voordeel toebehooren, de afneming der zedelijke en godsdienstige gezindheid, de inschikkelijkheid ten aanzien van deugd en boosheid, de zorgeloosheid en slaperigheid, waarmede wij de gebeurtenissen bijwoonden, die de wereld in beweging gebragt hebben — alle deze kenteekenen van den tegenwoordigen tijd kunnen doen gelooven, dat de voorhang spoedig opgetrokken zal worden en het stuk zal beginnen. Zoo is het echter niet. Achter de tegenwoordige menschen zijn geene andere verborgen; wat ons in de oogen valt, is niet eene uitzondering, maar de algemeene toestand, de krankheid eener wereld, die zich ontbindt. Steeds mogen enkele onafhankelijke gemoederen er tegen opkomen; zij treden ter zijde, om den stroom van ellende te laten afloopen; ach, zij zullen sneller verdwijnen, dan die nog [illegible]; steeds moge het jeugdige geslacht nog niet teruggebragt van levensbegoochelingen, zich naar eene reine toekomst wenden, die hetzelve reeds weent te vatten, van droombeeld tot droombeeld zal ook dit geslacht het graf naderen en dan leven ontberen. Altoos is ons geslacht eene magtige toekomst in de [illegible] der evangelische gelijkheid bescheiden, maar zij ligt onafzienbaar ver; slechts het geduld des Christens, die zich niet laat afmatten, maar hoe langer hij geduld moet oefenen, des te meer waakt, mag daarboven reiken. De weg naar [illegible] volks-regering, naar eenheid der volken loopt over bouwvallen van maatschappijen, over regeringloosheid, bloed en ellende. De ontbinding heeft aangevangen, maar de kiemen, die zich nieuw ontwikkelen, zijn nog verre van de ontwikkeling, die vooraf moet gaan, alvorens eene andere wereld ontstaat. — Nog een woord aan mij-zelven. Als men, gelijk ik, WASHINGTON en BONAPARTE gezien heeft, PITT en MIRABEAU, ROBESPIERRE en DANTON — wat blijft dan nog voor het gezigt over — achter het groote graf op *St. Helena?* Waarom heb ik den tijd en de menschen overleefd, aan wie ik, van het oogenblik, dat mijne moeder mij het leven oplegde (*m'infligea la vie*), tebehoorde? Waarom ben ik niet van de aarde gegaan met mijne tijdgenooten, met mijn geslacht? Waarom bleef ik terug om hun gebeente op te schommelen in het stof van eene instortende wereld? — Toen in mijne jeugd *Engeland* eene toevlugt bood, vertolkte ik verzen van MILTON, om in ballingschap te kunnen leven; heden, in mijn vaderland, aan het einde mijner loopbaan, wendde ik mij nogmaals tot den zanger van eden. MILTON was niet rijker dan ik; van het licht der oogen beroofd, maar verlicht door den fakkel van zijn genie, zat hij bij zijne dochter en gaf haar het *verloren Paradijs* in de pen. Ik heb geene dochter; ik kan het gesternte des dags zien, maar het is mij niet vergund, als de blinde van *Albion*, te zeggen: « Zonne, er was een tijd, waarin ik roemvol stralen schoot, zoo als gij!" — MILTON diende onder CROMWELL; ik heb mij tegen NAPOLEON verzet; hij heeft de Koningen aangetast, ik heb ze verdedigd; hij hoopte niet op hunne vergiffenis, ik rekende niet op hunnen dank. Thans, nu in *Engeland* en *Frankrijk* het Koningdom ten einde neigt, hebben wij, MILTON en ik, niet meer over Staatkunde te twisten. Ik plaatse mij welgemoed aan den disch mijns gastheers; hij heeft mij voedsel geschonken, toen ik jong was, en [illegible] mijne [illegible] nu ik oud ben geworden. Het is edeler en billiger, [illegible] den [illegible] verpligt te zijn, dan ergens iets van de gezagvoerders te verwachten."

Letternieuws.

De Nederlandsche stemmen voor de regtbank des publieks gebragt, door Mr. T. M. ROEST VAN LIMBURG; *te* Rotterdam, *bij* [illegible] WIJTHOVEN HENDRIKSEN, 1836.

Onder dezen titel, heeft genoemde schrijver eene antikritiek over eene recensie in het tijdschrift: *Nederlandsche stemmen over Godsdienst-, Staat-, Geschied- en Letterkunde*, in het licht gegeven, betrekkelijk zijne brochure: *Iets over het Duel als onderwerp van wetgeving.*

De heer R. v. L. vangt deze antikritiek aan met de betuiging, dat hij *ware* (namelijk proefhoudende en zonder inmenging van partijdigheid geschrevene) recensien voor nuttig en prijzenswaardig, maar *valsche* (die de opgenoemde kenmerken missen) voor schadelijk en laakbaar houdt. In hoeverre genoemde beoordeeling van zijn betoog tot de eerste of laatste rubriek behoort, laat hij Ed. aan het bescheiden oordeel zijner lezers over, nadat hij die beoordeeling aan reden en billijkheid zal hebben getoetst.

Dit doet hij van blads. 5 tot 14, de laatste zijner brochure, en wel in dezer voege: dat hij den recensent tracht te overtuigen de *regtmatigheid* van zijn doel behoorlijk te hebben overwogen, dat hij het tweegevecht, *regtens*, als geoorloofd beschouwt, terwijl hij beweert, dat hooggeachte schrijvers hetzelve als een middel van zelfverdediging hebben verdedigd; waarna hij vaste beginselen voor de wetgeving aanwijst, namelijk: handhaving en beveiliging der menschelijke regten.

Recensent heeft gezegd, dat het hem smartte, dat het voor *Nederland* bewaard bleef, een opzettelijk betoog over de regtmatigheid der tweegevechten te leveren. Maar Resencent heeft zich, met het uiten van dit gezegde, eene ongeoorloofde woordverdraaijing gepermitteerd. De heer R. v. L. beweerde in zijne brochure wel, dat het duel niet strijdt met het natuurregt, maar niet, dat de tweegevechten regtmatig zijn: deze uitdrukking heeft eene veel uitgestrekter beteekenis.

Recensent zegt, wijders: « de vrijwillige overeenkomst van twee personen, om, volgens gegevene bepalingen, hun leven tegen elkander te wagen, behoort allereerst getoetst te worden aan de goddelijke wet."

Hierop antwoordt de heer R. v. L.: « indien ik het tweegevecht uit een zedelijk of godsdienstig oogpunt had willen behandelen, dan zou ik het voorzeker eerst aan de goddelijke wet hebben moeten toetsen; maar ik heb slechts ten oogmerk gehad, om de zaak *regtens* te onderzoeken, en geenszins *theologisch*."

Voorts, zegt de antikriticus, schijnt Recensent hem onervarenheid in het *Groot-Placaet-Boeck* te verwijten; maar het tegendeel blijkt, en het is juist uit het door Recensent aangevoerde, dat zijn Ed. toont met den inhoud van dat *Placaet-Boeck* zeer onbekend te zijn, blijkens placaet van den 3. Julij 1627 en 1. Julij 1637, in eene noot van bovengemelde brochure letterlijk medegedeeld.

Eindelijk is het zeer verschillend te beweren, dat iets niet strijdig is met het natuurregt en de staatkunde, en te beweren, dat het niet strijdig is met zedekunde en godsdienst. Iets, toch, dat het regt veroorlooft, kan pligt verbieden. Of kan er ooit een strijd bestaan tusschen het wijsgeerig regt, het zoogenoemde natuurregt en de zedeleer. Het natuurregt gebiedt den mensch nimmer van zijne regten gebruik te maken, maar het verbiedt den mensch een ander zijne gevoelens op te dringen; terwijl het bovendien alle woordverdraaijingen en ongegronde veroordeelingen verbiedt, hetwelk zedekunde en godsdienst evenzeer verbieden.

Allerlei.

Lord BYRON schreef in 1820: « De Franschen zijn moedig uit ijdelheid, de Duitschers uit phlegma, de Spanjaarden uit trotschheid, de Engelschen uit koudbloedigheid, *de Hollanders uit stijfhoofdigheid*, de Russen uit ongevoeligheid, maar de Italiaansche moed komt voort uit toorn (wraakzucht)."

— In Noorwegen vindt men eene merkwaardige soort van appelen, glas- of doorschijnende appelen genaamd, op welker rijp-worden men dagelijks naauwkeurig acht moet geven, ten einde dezelve, wanneer daartoe de regte tijd gekomen is, dadelijk te kunnen plukken, wijl ze niet langer dan 12 uren goed blijven.

— In het krankzinnigenhuis te *Glasgow* bevindt zich sedert 29 jaar een man, die onophoudelijk zijne bezorgdheid te kennen geeft van — eenmaal zijn verstand te zullen verliezen.

— Volgens eene in één der laatste nommers van het Londensche *Court-Journal* voorkomende advertentie, is de wereldberoemde diplomaat TALLEYRAND, wiens talenten in het vak der diplomatie, met andere woorden in het vak der huichelarij, algemeen bekend zijn, sedert eenigen tijd, bezig de gedenkwaardigheden zijns levens en van zijnen tijd zamen te stellen. Dit curieuse werk zal ongetwijfeld veel koopers vinden, en, dien ten gevolge, eene goudmijn voor den uitgever zijn; niet zoo zeer, om de waarheden, die het zal bevatten, als wel om de kunstig zamengeweven logens, die dit Fransche diplomatische letterkundig werk ter verdediging van den schrijver zal inhouden.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 17 Julij 1 El 5 Palm 7 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 0 D
Den 18 Julij 1 El 5 Palm 2 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 5 D

Tot mijne bittere droefheid overleed heden, na een kort doch smartelijk lijden, mijne onvergetelijke echtgenoot, Vrouwe *AUGUSTA ROBBERDINA Barones* *DE VAN BROECKHUISEN*, in den jeugdigen ouderdom van een en dertig jaren, mij nalatende drie kinderen, te jong om hun onherstelbaar verlies te beseffen.

Ik verlies in haar het geluk van mijn leven, doch bid God, dat Hij mij gelatenheid schenken wil, om in zijnen altijd wijzen, doch voor mij thans ondoorgrondelijken, wil te berusten.

Kampen, den 10den Julij 1836. F. W. A HUTSCHLER,
de Luitenant bij het depot-Korps Jagers van Cleerens, Ridder der Militaire Willemsorde 4e Klasse.

Ten overstaan van den Notaris *GODEFROY*, zal op Woensdagen den 20sten Julij en 3 Augustus 1836, des avonds om 6 ure, in *het Zwijnshoofd*, te *Arnhem*, publiek worden geveild en zonder beraad worden verkocht, om dadelijk na den toeslag te kunnen worden aanvaarden:

Een HECHT en sterk HUIS en ERVE, met TUINTJE, staande en gelegen te *Arnhem*, in de Kerkstraat Lt. F, No. 134, bevattende 8 meestal Behangen KAMERS, ZOLDER, KEUKEN, KELDER en verdere gemakken; zullende 2 dagen vóór den inzet, en even zoo vóór den toeslag, van des morgens 11 tot 3 ure, kunnen bezigtigt worden, en zijnde omtrent de verkoops-voorwaarden, nader onderrigt te bekomen ten kantore van genoemden Notaris.

De Notaris *JOHANNES DE BERGH*, residerende te *'s Hertogenbosch*, zal voor zijne principalen in het openbaar verkoopen:

De HEERLIJKHEID OIJEN, gelegen aan de Rivier *de Maas*, in de Provincie *Noord-Braband*, bestaande in het oud ADELLIJK KASTEEL en bijbehoorende GEBOUWEN op het Bassecour, met KOETSHUIS, STALLING, SCHUREN, MOESTUIN, LAAN en CINGELS, om voornoemd Kasteel gelegen, mitsgaders al deszelfs REGALIEN van Gerigt, Dijkstoel, jaarlijksche schadloosstelling voor de Secretarie, Jagt, Visscherij, Tol-, Pont en Voetveer over *de Maas* en verdere REGTEN en GEREGTIGHEDEN, als waarvan gemelde Heerlijkheid nog jouisseert, benevens TIENDEN, CIJNSEN, TIJNSEN, RECOGNITIEN, en ERFPACHTEN, met ongeveer 150 Bunders allerbest UITERWAARDSCH HOOILAND en ruim 60 Bunders Binnendijks WEI- en BOUWLAND, alles bij gedrukte billetten in 47 koopen (welke ook in Massa zullen worden geveild) in het breede omschreven.

Deze verkooping zal geschieden te *'s Hertogenbosch* in *het Stads Koffijhuis*, staande aan de Tensmarkt, bewoond bij *W. REGGERS*, op Dingsdag den 16den Augustus 1836 provisioneel, en 14 dagen daarna, en dus op Dingsdag den 30sten derzelfde maand, finaal telkens des namiddags ten 2 ure te beginnen.

Intusschen nadere informatien te bekomen op het kasteel van *Oijen* voornoemd, ten kantore van den Heer Notaris *RANT* aldaar, en ten kantore van voornoemden Notaris *DE BERGH*, op welke plaatsen ook de conditien van verkoop met gedetailleerde omschrijving der goederen zullen ter lezing liggen, zullende dis conditien en omschrijvingen ook kunnen worden gevonden te *Arnhem*, in *het Zwijnshoofd*, en voorts in verschillende andere plaatsen binnen dit Rijk, vermeld aan den voet van de alom geaffigeerde gedrukte bekendmakings-biljetten.

Op den 26sten Julij 1836, des voormiddags ten elf ure, in de *Haas* te *Elburg*, zullen, bij toeslag, worden verkocht de volgende goederen, staande en gelegen onder *Elburg*:

Een KOETSHUIS met STAL en KELDER in het Noorderkwartier, Sectie C No. 125, waarvoor bij hooging geboden is *f* 550.

Een TUIN, voorzien van TUINHUISJE en best dragende VRUCHTBOOMEN, Sectie B No. 49 en 50, groot 0,42,38 ellen, waarvoor geboden is *f* 961.

Twee kampen HOOI- of WEI-LAND, Sectie B No. 182 en 183, groot 1,28,40 ellen, waarvoor geboden is *f* 850.

Informatien zijn te verkrijgen ten Kantore van den Notaris *HOEFHAMER*, te *Elburg*.

Aanbesteding.

Op Woensdag den 27sten Julij 1836, des voormiddags ten elf ure, zal, onder nadere approbatie van den Heer Directeur-Generaal voor de zaken van de R. K. Eeredienst, door Kerkmeesteren der R. K. Gemeente van *Silvolde*, in bijzijn van den Ingenieur van 's Rijks Waterstaat, *G. J. DIBBETS*, ten huize van den Kastelein *L. PIERIK* te *Silvolde*, worden aanbesteed:

Het BOUWEN eener R. K. KERK, met de LEVERANTIE van al de daartoe benoodigde MATERIALEN.

De aanbesteding zal geschieden bij inschrijving en opbod. Het gedrukte bestek, op hetwelk de bovengenoemde aanbesteding zal plaats hebben, is te bekomen bij den Stads- en Arrondissements-Drukker *W. J. THIEME*, te *Zutphen*, en zal, van heden af, ter lezing liggen aan het Provinciaal Gouvernement te *Arnhem*; te *Silvolde* bij *L. PIERIK*; te *Terborg* bij *VAN DILLEN*; te *Doetinchem* en *Doesborgh*, beide in *het Heeren-Logement*; te *Zutphen* bij *HIDDINK*, in *de Klok*; te *Groenlo* bij *WIEGERINK*; te *Aalten* bij *VAN EERDEN*; te *Dinxperlo* bij *BELIE*, te *Varsseveld* bij de Wed. *AARRENS*; te *Anholt* bij *DE HAAS*, te *Gendringen* bij de Wed. *KNAVEN*, te *Wehl* bij *STOKMAN*; te *Arnhem* bij *ROBERT*, in het *Hotel der Nederlanden* en bij de Wed. *PULSERS*, in het *Koffijhuis*. — Zullende acht dagen voor de besteding, uitgezonderd des Zondags, de noodige aanwijzing in loco gedaan worden door de Heeren Kerkmeesteren; en voorts te onderrigten te bekomen zijn bij den Heer Hoofd Ingenieur *J. H. FERRAND*, te *Arnhem*, en den Heer Ingenieur *G. J. DIBBETS*, te *Zutphen*.

Eene fatsoenlijke JUFVROUW wenschte, met Augustus of eerder, geplaatst te worden bij eenen Heer of eene Dame, ter waarneming der HUISHOUDING of tot GEZELSCHAP; zij zoude minder op eene groote belooning, dan wel op eene goede behandeling zien.

Adres, met *franco-brieven*, onder Letter M., bij de Papier- en Boekhandelaren *D. E. MULLER EN COMP.*, te *Arnhem*.

Tegen 1o. November eerstkomende, wordt in huur gevraagd, binnen de Stad *Arnhem*, of wel in derzelver dadelijke nabijheid, eene WONING, die ten minste zeven vertrekken bevat. — Adres met franco brieven, onder de letters Z. F. bij den Boekhandelaar *W. J. KRUIJT*, te *Arnhem*.

NEDERLANDSCHE STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.

Dienst tusschen Rotterdam, Arnhem Dusseldorp en Keulen.
Julij 1836.

Van *Arnhem* naar *Rotterdam* den 21. 23 28. en 30. 's morgens ten 9½ ure; alsmede den 25. een uur na arrivement der boot van *Dusseldorp*.

Van *Arnhem* naar *Dusseldorp* den 19. 22. 24. 26. 29. en 31. een uur na arrivement der boot van *Rotterdam*.

Van *Arnhem* naar *Keulen* den 19. 24. 26. en 31. een uur na arrivement als boven.

*** Bij den Boekhandelaar *R. J. SCHIERBEEK* JUNIOR, te *Groningen*, is uitgekomen en alom verzonden:

I. M. SAGOSKIN DE RUSSEN IN 1812. Een geschiedkundige Roman, in 2 Deelen compleet, à *f* 5 — 50.

II. — — — DE RUSSEN IN 1612. Een geschiedkundige Roman, in 2 Deelen compleet, à *f* 4 — 80.

Beide deze werken, waarvan het eerste ten deele den Veldtogt van NAPOLEON van de Russische zijde beschrijft, verleenen de middelen aan het Nederlandsche Publiek in de hoogste mate, zuiver Historiële waarheid, met Romantische inkleeding in eenen levendigen, vloeijenden stijl vereenigende.

*** Bij *N. VAN DER MONDE*, Boekhandelaar, te *Utrecht*, komt van de Pers:

I. VERHANDELING over de algemeene Rivier- en Waterstaatkundige Ontwerpen, welke van vorige Eeuwen tot op heden gevormd en uitgevoerd of nog in overweging zijn, met de uitwerkselen tot op den tegenwoordigen tijd, ontleend uit de ervaring der Scheepvaart door de Rivieren tot in Zee; uit de nimmer stil gestaan hebbende verhooging en verzwaring der bedijkingen; uit de des ongeacht vergrootende menigte dijkbreuken, die vreesselijke overstroomingen hebben doen ondervinden, en steeds de het ogrijkste rivier- en zee-gewesten van *Nederland* met de grootste verwoesting bedreigen, benevens de voorstellen ter verdediging en leniging zulker Watersnooden in het vuur des oorlogs. In groot 4o. à *f* 4,00.

Welke Verhandeling staat [illegible] aan te kondigen, groote Rivier- [illegible] waarop de ontwerpen en [illegible] tot op den tegenwoordigen tijd, met de jaren dier gebeurtenissen, geteekend zijn. Door den Staatsraad, Inspecteur-Generaal van 's Rijks Waterstaat, J. BLANKEN, JANSZ.

II. ALGIERS, volgens de nieuwste Berigten; met vier gekleurde Afbeeldingen van de Kleederdragt der Inwoners, 12o. velin papier, in Engelsch cartonnenband, *f* 1,90.

III. Dr. A. NUMAN, Geschiedenis der Veeartsenijkunde en beschrijving van 's Rijks Veeartsenijschool te *Utrecht*, gr. 8o., met eene uitslaande plaat, waarop de afbeelding der Gebouwen, daartoe behoorende, *f* 0,75.

Dit werkje bevat tevens de voorwaarden en wijze waarop de Kweekelingen worden aangenomen; de uitrusting, die bij de plaatsing vereischt wordt; alsmede derzelver plaatsing van Gouvernementswege, na volbragte studien, en is dus onontbeerlijk voor die Ouders of Voogden, welke hunne Zonen of Pupillen op deze nuttige inrigting wenschen geplaatst te zien.

IV. IETS OVER DE MOBIELE SCHUTTERIJ, door *SUUM CUIQUE*, groot 8o. *f* 0,30.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.